

Fibromatosis colli – izazov za otorinolaringologe

Antonija Mišković¹, Andrijana Jović², Irena Ivković³

¹Odjel za otorinolaringologiju, OB “Dr. Josip Benčević” Slavonski Brod, Slavonski Brod, Hrvatska,

²Klinički zavod za dijagnostičku i intervencijsku neuroradiologiju, KBC Zagreb, Zagreb, Hrvatska,

³Klinika za bolesti uha, nosa i grla i kirurgiju glave i vrata, KBC Zagreb, Zagreb, Hrvatska

miskovic.antonija@gmail.com

Fibromatosis colli, ili fibromatoza vrata, rijetka je benigna infiltrativna proliferacija vezivnog tkiva u sternokleidomastoidnom mišiću, koja se javlja kod 0,4% novorođenčadi. Bolest nastaje dva do četiri tjedna nakon rođenja kao bezbolna otekline na vratu u projekciji sternokleidomastoidnog mišića. Kontrakcije fibroznog tkiva unutar lezije mogu prouzročiti mišićni tortikolis, što naposljetku može dovesti do kraniofacijalne asimetrije. Fizikalna terapija glavna je metoda liječenja, a kirurški zahvat nužan je u refraktornim slučajevima i nejasnim situacijama. Diferencijalna dijagnoza otekline na vratu kod novorođenčeta je široka i uključuje upalne i benigne procese, kao i maligne neoplazme. Poseban izazov u diferencijalnoj dijagnozi predstavljaju benigni mezenhimalni tumori, kao što je infantilna fibromatoza koja može biti nepredvidivoga tijeka, a naglim rastom u dojenačkoj dobi može dovesti i do smrtnog ishoda.

Autori predstavljaju slučaj muškog novorođenčeta starog dva tjedna koji se prezentirao naglo nastalom oteklinom na desnoj strani vrata. Učinjena je dijagnostička obrada (UZV vrata, MR vrata i aspiracijska biopsija tankom iglom), te je bolesnik prikazan na multidisciplinarnom timu za tumore glave i vrata, uz sudjelovanje dječjeg kirurga i ortopeda. Mogućnosti liječenja svedene su na fizikalnu terapiju, biopsiju lezije ili kompletnu resekciju. Kao optimalni modalitet liječenja izabran je kirurški pristup. Postoperativno se ultrazvučnim pregledima prati oporavak mišića uz zdravo napredovanje djeteta.

Zaključno, unatoč dobroćudnoj prirodi bolesti, zdravstvene reperkusije fibromatoze vrata mogu biti značajne u slučaju odgođenog kirurškog liječenja. Jasne smjernice u pogledu zahvaćenosti samog mišića kada je dostatna konzervativna terapija ne postoje, te je na kliničarima teška odluka kada se odlučiti za operativno liječenje koje, kao i u našem slučaju, može imati odličan estetski i funkcionalni rezultat.